

Въ разни мѣста на страната ни сж запазени отъ държавата и частни лица сума периметри за лигнитъ, а до сега сж обявени надъ 30 концесии, заемащи обща площъ съ десетици хиляди хектари.

Като по-важни ще споменемъ следнитѣ находища: Пернишко-Мошенския каменовжленъ басейнъ, Бобовдолския, Горно-Джумайския, Маришкия, Черноморския при с. Ходжамаръ, Ломския до гр. Ломъ и др.

Черни каменни вжглища имаме въ по-голѣмо количество въ Тръвненския, Еленския и Сливенския балкани. Тѣ се разработватъ отъ концесиитѣ: „Бждаще“, „Принцъ Борисъ“, „Кардифъ“, „Чумерна“ и др.

Антрацитътъ се срѣща рѣдко. Почти навсѣкжде той е въ тънки прослойки, силно надробени. Утвърдени отъ минното отдѣление концесии за антрацитни вжглища има до сега около 10, отъ които повече отъ половината сж въ Софийска Стара планина, между Своге, Реброво, Редина и Стакевци.

6. Руди. Така се наричатъ всички минерали, отъ които металургията получава разни **полуметали** и **метали**.

У насъ находища на минерали, съдържащи въ състава си разнообразни метали, има много. Повечето отъ тѣхъ сж интересни отъ минераложко гледище и нѣматъ никакво практично значение, защото се срѣщатъ въ видъ на тънки жили и прослойки съ ограничено разпространение. Обаче имаме и доста надеждни мѣстонахождения на руди, нѣкои отъ които въ миналото сж били експлоатирани отъ римски и саксонски рудари.

До сега сж дадени у насъ следнитѣ концесии за руди: 5 за желѣзо (въ Бургаско, Ямболско, Софийско и Брѣзничко), 3 за манганъ (въ Варненско, Ямболско и Софийско), 7 за медъ (въ Софийско, Врачанско, Бѣлоградчишко и Бургаско), 4 за медъ и олово (въ Станимашко, Пашмаклийско и Дарж-деренско), 4 за олово (въ Трънско, Софийско и Дарж-деренско), 3 за цинкъ (въ Дарж-деренско, Софийско и Врачанско), 1 за олово и сребро (при с. Лжжавица), 1 за сребро (въ Трънско), 2 за злато (въ Чирпанско).

Въ заключение ще кажемъ, че България не е лишена отъ подземни изкопаеми; дадени сж и сума концесии за извличането имъ изъ недрата на земята. Въпрѣки това, добивътъ имъ у насъ, особено на рудитѣ, е много слабъ, защото липсватъ пари за проучване и разработване на тия концесии. Минната експлоатация е трудно предприятие, което, за да стане доходно, нуждае се отъ дълга подготвителна работа, съпроводена съ изразходване на голѣми капитали. А такива нито нашитѣ концесионери притежаватъ, нито държавата е въ състояние да даде, нито пъкъ до сега сж донесени отъ вънъ. Дано бждащето се усмихне!